

Bet. o. forsk. Lovf. vedr. Gennemførelsen af L. om Rettens Pleje.

som kan benyttes af dem, i det Haab, at der altid senere kan tilvejebringes en saadan.

I Overensstemmelse med det foranstaaende stiller Mindretallet Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 til Lovforslag A. om Gennemførelse af Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909.

Hvad angaar den Forøgelse af Statens aarlige Udgifter, som Retsreformen vil medføre, og som af Justitsministeriet i 1909 er beregnet til 2,036,000 Kr., men i 1912 til 745,500 Kr., vil det af Udvalgsflertallets Sammenstilling fremgaa, at den store Forskel væsentligst hidrører fra, at man i Beregningen fra 1912 har undladt at overføre Delinkventomkostningerne, 550,000 Kr., fra Kommunerne til Staten og har strøget et Tilskud til Københavns Politi af 100,000 Kr. samt Udgiften til et Opdagelsespoliti, 650,000 Kr. Det maa ogsaa indrømmes, at de to førstnævnte Poster ikke staar i nødvendig Forbindelse med Retsreformen, men om Udgiften til et Opdagelsespoliti gælder det modsatte. Efter Justitsministeriets og Udvalgsflertallets egen Mening (Betænkningen S. 5—6) kan det ikke være rigtigt at lade denne Udgift helt ude af Betragtning, da den dog erkendes at maatte afholdes efterhaanden; og naar det paastaas, at den formentlig ikke bliver ret stor, stemmer dette neppe godt med en anden Paastand af Udvalgsflertallet, om, at det er „umuligt“ at afgøre, hvor stor Forøgelse Statspolitiet maatte udkræve. Mindretallet anser det for afgjort, at der ikke kan skaffes et forsvarligt Opdagelsespoliti for et mindre Beløb, end Justitsministeriet selv for et Par Aar siden fandt nødvendigt, og at dette Statspoliti efter sin Natur og Opgave maa betales af Staten og ikke for nogen Del af Kommunerne.

De samlede aarlige Udgifter maa saaledes efter de gjorte Beregninger anslaaes til ca. 1,400,000 Kr., men hertil kommer, at de fleste Poster er og maa være opstillede efter et Skøn, om hvis Holdbarhed man kan nære adskillig Tvivl. F. Eks. vil Forøgelsen af 4,000 Kr. til Erstatning

Udvalgenes Betænkninger m. m.

for uforskyldt Varetægtsfængsel sikkert vise sig aldeles utilstrækkelig, naar Retsplejelovens §§ 761 og 775 medfører, at saadan Erstatning maa ydes i vistnok de allerfleste Tilfælde, hvor den sigtede findes eller ikke bliver tiltalt, fordi der ikke har kunnet skaffes tilstrækkeligt Bevis mod ham. Overhovedet er det en almindelig Erfaring i de Lande, hvor en lignende Retsreform er indført, at Udgifterne bliver langt større, end man har tænkt sig. Man gør vist rettest i at være forberedt paa, at de forøgede aarlige Udgifter bliver henimod 2 Mill. Kr., jfr. Rigsdagstidenden 1909—10, Landstingstidenden Sp. 1440, hvor der nævnes ca. 3 Mill. Kr. aarlig, hvorved dog ikke de omtalte strøgne Poster er udeladte.

Om nu Staten har Raad til en saadan Udgift og tillige til de meget betydelige Bekostninger een Gang for alle (hvoraf Renter ikke er beregnede), er et finansielt Spørgsmaal, men der er i alt Fald kun Grund for Staten til at paatage sig disse Byrder, naar Retsplejen ordnes saa godt, at der er nogen Sikkerhed for, at den vil bringe væsentlige Goder.

Hvad angaar 3die Stykke i Lovforslaget, finder Mindretallet det ikke klart udtrykt, at de af Justitsministeren i Løbet af 2 Aar efter Retsplejelovens Ikrafttræden konstituerede Dommere i de kollegiale Retter uden videre ophører at fungere ved de 2 Aars Udløb, men da dette dog efter Bemærkningerne til Lovforslaget synes at være Meningen, kan Mindretallet under Forudsætning af, at nævnte Forstaaelse er rigtig, undlade at stille Ændringsforslag paa dette Punkt.

Et andet Mindretal (Ellinger) slutter sig saavel i Begrundelse som i Konklusion til foranstaaende Udtalelser, for saa vidt som der skal bygges paa Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909, og er derfor Medforslagsstiller til de anførte Ændringsforslag; men Mindretallets principale Standpunkt er, at en Forbedring af den nugældende Retspleje bør opnaas ved successiv Reformering ad Lovgivningens og Admini-